

č. 2, 02/2021

Ámosův list

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

foto: Iveta Schimmerová

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT

* Projekty	* Seriály
* Kukátko do první až páté třídy	* Komiks
* Střípky ze školní družiny	* Soutěž
* Rozhovor	* Koktejl
* Povídka na pokračování	* Zábavníček

Tandemová výuka

VI. oddělení ŠD jsme uzavřeli první kolo tandemové výuky s Ing. Zorkou Rýparovou z Rezekvítku. V prosinci na nás čekaly poslední dva programy: „Stromy na podzim“ a „Papírový les“.

Stromy na podzim

Proč se na podzim barví listí na stromech? Abychom dokázali odpovědět na otázku, museli

se z nás stát vědci. Stříhali jsme a drtili listy podle barev spolu s pískem a lihem. Na filtračním papíru jsme následně pozorovali rozložení barev.

V další části programu si pro nás skřítek Podzimníček připravil pohádku a lístečkové pexeso, které nám ukázalo, že listy stromů se liší nejen svou velikostí, ale i tvarem. Zbylé listy jsme využili ke zdobení látkových pytlíčků.

Papírový les

Víte, za kolik lidských generací se ze semínka stane dospělý strom? Prvňáčci vám poví, že

stromy dospějí za 120 let, tzn. za čtyři lidské generace.

V našem vlastnoručně vyrobeném lese z kartonu a vlny jsme zažili mnohá dobrodružství – poslouchali jsme zvuky zvířat, hmatem poznávali dary

lesa a seznámili jsme se panem lesníkem. Lesník, paní učitelka Zorka, nás naučil, jak recyklovat papír a vyrobit z něj jednoduché vánoční ozdoby. Daroval nám do družinky živý stromček v květináči. Naším úkolem je dobře se o něj starat, abychom jej mohli na jaře vysadit do přírody a pozorovat, jak roste.

Koronavirus zasáhl i naši tandemovou výuku. Díky vstřícnosti vedení školy, dodržení všech bezpečnostních pravidel a profesionálnímu přístupu Ing. Zorky Rýparové se nám podařilo všechny programy dokončit. Věříme, že se s paní učitelkou Zorkou na jaře znovu setkáme a budeme společně objevovat krásy naší přírody.

Iveta Schimmerová

Naše Želešice

Sprvnáčky jsme si ve školní družině povídali o obci, ve které žijeme – o Želešicích. Co se nám v obci líbí, co nám chybí, jaká místa v obci považujeme za důležitá, jak vypadá znak obce, kdo zná naši paní starostku. Povídání jsme doplnili výrobou poštovní známky pro Želešice. Spojili jsme síly a společně jsme část obce vybudovali ze stavebnice (SEVA).

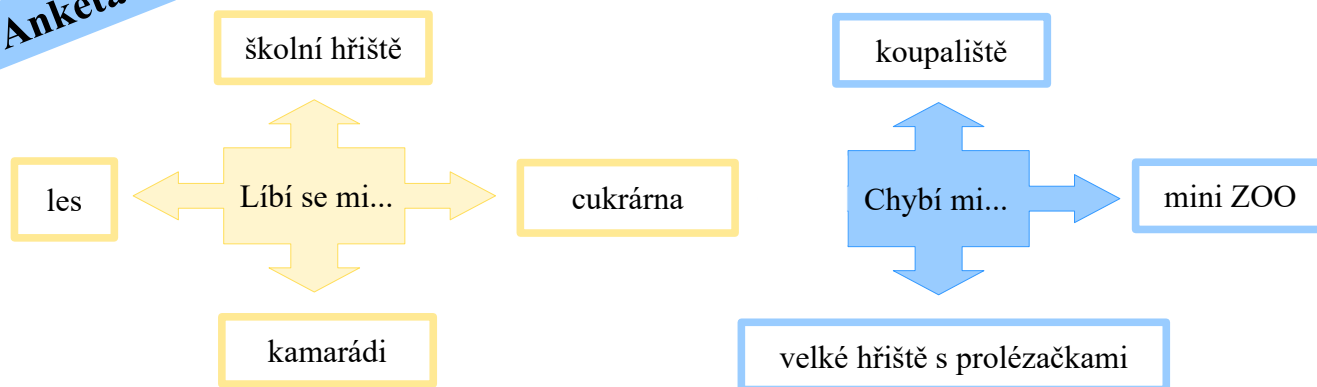

Iveta Schimmerová

Rozhodli jsme se, že uspořádáme výstavu našich prací. Přidaly se k nám i děti ze druhé třídy, které vyrobily znak obce a známku České republiky. Protože nemůžeme pozvat rodiče do školy, zvolili jsme „Galerii na plotě“, která je přístupná široké veřejnosti. Při cestě do školy si můžete prohlédnout naše umělecká díla. Jste srdečně zváni!

Anketa

Návrh poštovní známky

Želešice
Vojtech Sopko, I. třída

Bobrava
Terezie, Hofmanová, I. třída

Obecní úřad
Zdeněk Starý, I. třída

A child's craft project featuring a central figure made of blue paper with a white face and a blue body decorated with snowflakes. The figure is surrounded by several small blue and white paper houses, all hanging from a red string net against a white background.

[illegible]

lé lé lé lé lé
 la la la la la
 lu lu lu lu lu
 lo lo lo lo lo
 tá tá tá tá tá te te te te te
 to to to to to tú tú tú tú tú
 tu tu tu tu tu to to to to to
 ta ta ta ta ta te te te te te

Handwriting practice for the letter 't' on lined paper. The first row shows the stroke order: a vertical line down and a horizontal crossbar. The second row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The third row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The fourth row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The fifth row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The sixth row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The seventh row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The eighth row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The ninth row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's. The tenth row shows the letter 't' written in a cursive style, followed by several more 't's.

tè tè tè tè tè
 tà tà tà tà
 tū tū tū tū
 tò tò tò tò tò
 tá tá te te
 to to tū tū
 tu tu to to
 ta ta te te

pole pole pole
puma puma
pase pase
 pila pila
 pussa
 lipa
mapa

 lupa

	pápá
	supí
	lapá
	lepi
	páli
	píli
	solí

foto: Hana Frišová

Okénko druhé třídy aneb Co se u nás děje

Konečně přišel náš vytoužený den, píše se 18. 11. 2020. Proč vytoužený? Jsme opět spolu ve škole. Skončila nám distanční výuka. Do školy se v tento den mohli vrátit žáci 1. a 2. třídy.

Kromě naší paní učitelky nás ve třídě přivítala i nová interaktivní tabule, kterou jsme museli všichni hned vyzkoušet. Je to paráda. Paní učitelka nám na ní promítá stránky z učebnice, pouští výuková videa, promítá mapy, také na ní hrajeme didaktické hry, které slouží k procvičení učiva.

Během měsíce listopadu jsme si vyzkoušeli vytvořit jídelní lístek. V anglickém jazyce jsme se naučili nová slovíčka, která se týkají okruhu: ŠKOLA. Na naše práce se můžete podívat níže.

Jídelní lístek	
Polévky:	
VÝVAR	100 Kč
RAJSKÁ	110 Kč
MUDLOVÁ	100 Kč
HOUBOVÁ	110 Kč
Hlavní jídla:	
SVICKOVÁ	99 Kč
SPAGETY	100 Kč
RÍZEK	111 Kč
RIZOTO	150 Kč
Nápoje:	
KOLA	500 Kč
DŽUS	60 Kč
PIVO	100 Kč
LIMONÁDA	600 Kč

Michal Boháček, II. třída

Ve třídě jsme společně oslavili Mikuláše, sice nepřišel osobně, ale paní učitelka nám dala každému perníček a ve výtvarné výchově jsme vyráběli andělskou kapelu. Společně jsme si povídali o adventu a těšili jsme se na Vánoce.

18. prosince jsme si udělali ve třídě vánoční besídku. Rozkrojili jsme si jablíčka, všem vyšla hvězdička. Házeli jsme bačkorou. Omotali jsme náš stromeček řetězem přátelství. Rozdali jsme si dárečky a s radostí v srdci jsme odcházeli na prázdniny.

Dne 4. ledna 2021 se opět po prázdninách vracíme do školy. Bohužel se navrací zatím pouze žáci první a druhé třídy. Ostatní mají distanční výuku. Snad se také brzy vrátí do školních lavic.

V lednu jsme probrali v angličtině téma: My family. Už umíme jednotlivé členy rodiny vyjmenovat.

Také jsme se učili popsat naše oblíbené hračky (ukázky najdete na straně 6). I ve druhém pololetí pokračujeme ve čtení knih. Ke každé přečtené knize vždy vypracujeme pracovní list. Musíme přečíst dvě knihy za pololetí. Zatím se nám daří tento plán plnit (ukázky najdete na straně 6).

Veronika Vlachová, II. třída

Aneta Adamcová

Malí čtenáři a spisovatelé ze dvojky

Jméno: Tereza Jandová datum: 3. ledna

Čtenářský list

Název knihy: Princezna Tereška a modrý jednorožec

Autor: Lucie Laubková

Ilustroval: Eva Růžková

Opis knihy (Co Ti zaujalo?):

Tereška je holka, která našla duhovou pastelku. Co Tereška namalovala, to se stalo doopravdy. Nejraději malovala princezny.

Namaluj obrázek:

Jméno: Tomáš Dohnal

datum: 22. prosince

Čtenářský list

Název knihy: Salimku, to se ti povedlo

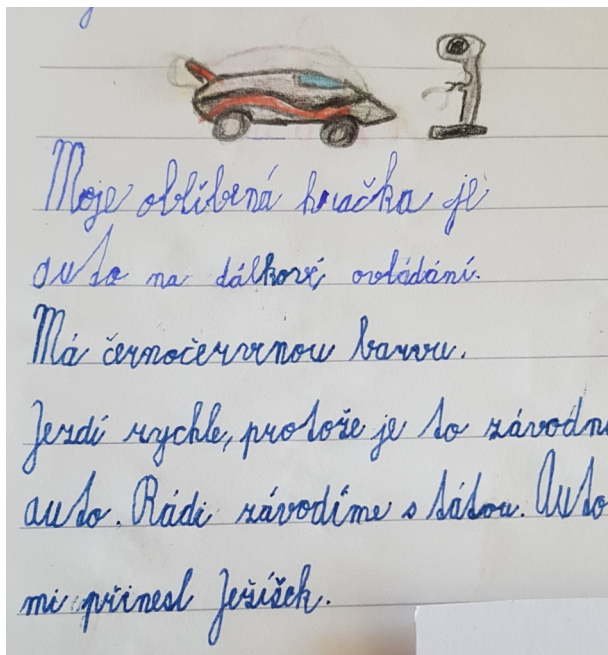
Autor: Salim Laubek

Ilustroval: Adolf Born

Opis knihy (Co Ti zaujalo?):

V knize se Salimku sází příběhy dětem pohádky, které jako sami maminky. Mnozí se mi líbily pohádky o hrošív přelomky, který se jmenoval Budíkovičovi.

Namaluj obrázek:

Moje oblíbená hračka je auto na dálkové ovládání.

Má černocervenou barvu.

Jedí rychle, protože je to závodní auto. Rádi závodíme s holkou. Uho mi přinesl jeříšek.

Na Vánoce jsem dostala novou hračku.

Moje lego je kadeřnický salon. Je to malá starost, kterou jsem postavila podle plánu. Mnozí se vypadá jako v opravdovém kadeřnictví, jsou tam různé doplňky jako umyvadlo, fén, kávovar, sušič, nůžky a další vybavení.

Ráda lego-panenkám miním účesů a přestavuji dílky.

PEČNĚ II

Jak se píšou příběhy...

Paní učitelka se dnes v hodině českého jazyka tvářila velmi tajemně. Stála u tabule, v ruce držela lísteček, na kterém měla napsaný příběh. Ten nám přečetla. Představte si, že skoro celý příběh byl napsán na jedno písmenko. Zkoušeli jsme vymýšlet slova na různá písmenka. Z těchto slov jsme pak doma tvořili příběhy. Moc nás to bavilo. Zde jsou naše výtvořky.

vaši druháci

ÁMOS MEZI DRUHÁKY

P
Pes Rajda.
Po pestrého pívodu,
pojmenovaný Rajda, parádně
podává pac pánečkovi.
Rajdov procházku po
poli přes potok, protože
potřebuje pořádný pohyb.
Po příchodu padne pod
posel psíčce probíhání.
Pes Rajda, přítel pána.

Michal Boháček, II. třída

M
Mlsná myška Minnie
musela mítka máčku.
Mňamónní máčku milu-
je myšák Mikry.
Minnie a Mikry mlsají
meloun, maliny, manda-
rinky a más.
Myšák Mikry má modrého
mustanga, musel mu masat
motor.

Minnie má mnoho moudra o mořských mušlích.
Miluje malou mořskou
Misu, mořské medúzy,
mloky a mimony.

Tereza Jandová, II. třída

P
Pepík a Rajda
Pláček Pepík pipá pip, plácá perím po
posetě. Pan Pepík přišel si práce a povídá přestavi
plácet Pepíku, podívej přinesl jsem pejska Rajdu.
Pepík pozoroval pejska, pak přemýšlel, přilehl,
přitulil, poskakoval a pokřikoval: přáteli přáteli.

Chanelle Matos da Silva, II. třída

T
Továrník Tonda
Továrník Tonda tvoří družlice.
Družlice tvoří z tvrdého dřeva.
Družlice tvrdého dřeva jsou dřevěné.
Tvoří se z tvrdého dřeva i po dřevě.

David Kopáček, II. třída

P
PAVEL PERE PRÁDLO, POTOM PRÁDLO POVĚSÍ. POTOM PRÁDLO
POSKLÁDÁ DO PEŘINÁCE. PAVEL SE PŮJDE PROJÍT.
PĚKNÉ PRVOSENKY! PARÁDA! PŮJDU POZDRAVIT PETRA,
POMYSLÍ SI PAVEL. POJĚ NA PROCHÁZKU PETŘE! PŮJDEME
K POTOKU. PETŘE POZOR, POTOPÍŠ SE! PAVEL PETROVI
POMOHL. POJĚ, PŮJDEME SE PŘEVLEČT.

Vít Hlinka, II. třída

Modrásek
Na mýtině se miholá modrásek.
Malý modrý motýlek se mola u
Makovice. Moje maminka Míša
miluje modré motýlky, mušky,
myšky i mravence. Má motýlek
mapu? Mořná... .

Tomáš Dohnal, II. třída

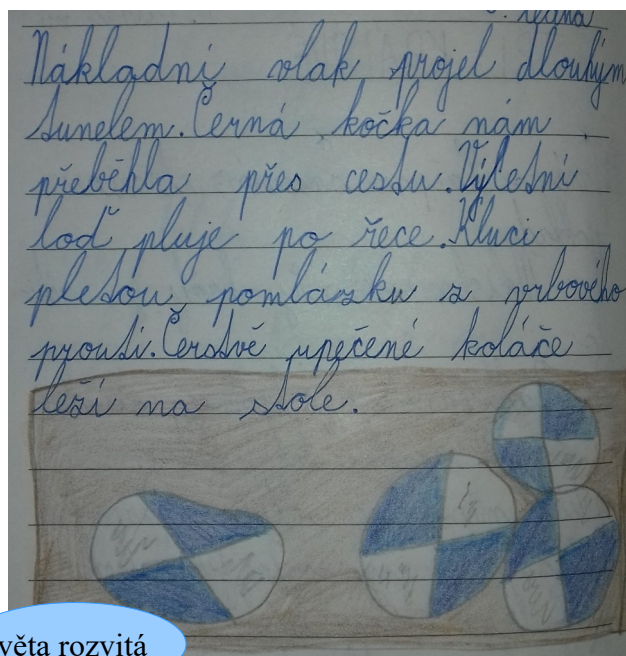

My jsme žáci třetí BÉ...

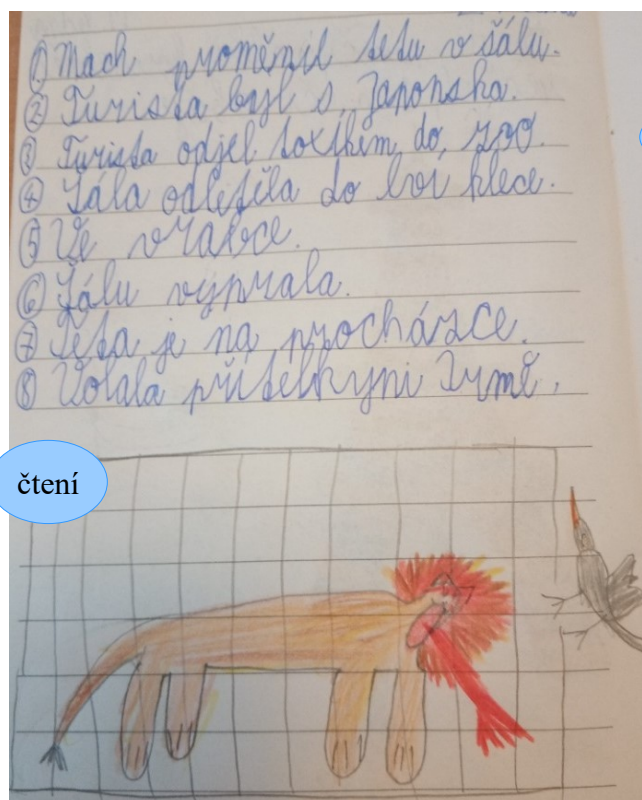
To nám to utíká! Ani jsme se nenadáli, Vánoce proletěly takřka kosmickou rychlostí a čas se nám překulil do dalšího roku. My, žáci 3.B, neleníme a pokračujeme v získávání nových vědomostí a dovedností, i když v současné době je to opět distanční formou. Co se dá dělat? Nic, musíme to zvládnout! A já jsem ráda, že mám ve třídě tak šikovné a samostatné děti, které zvládají výuku přes Teams, jak se říká, na pohodu.

V matematice již máme promrskanou celou násobilku. Někdo mrská rychleji, někdo pomaleji. Každopádně trénovat ji musíme neustále, protože opakování je matka moudrosti a v matematice se bez násobilky nelze obejít. To si právě ověřujeme, neboť ji používáme i v dalších početních operacích. Naučili jsme se písemné sčítání a odčítání a momentálně se prokousáváme písemným násobením a dělením mimo obor násobílek. Za chvíli nás čeká početní obor do 1000. A to už bude velká matematika! Tak snad nám to půjde stejně dobře jako doposud.

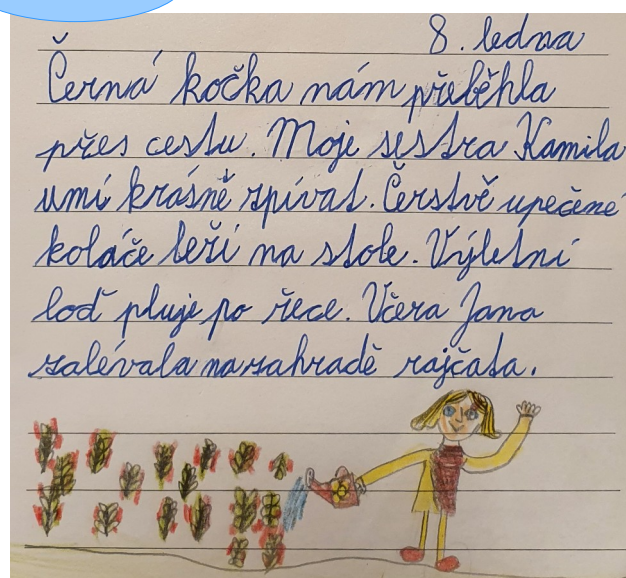
Nedávno BYLY nebo BILY zimní prázdniny? Představte si, že to už taky umíme. A protože ty prázdniny nikoho netloukly, ony zkrátka jen proběhly a existovaly, tak jednoduše a prostě BYLY. Panečku, vyjmenovaná slova, to je věc! Ale snažíme se, co se dá. Naučit se je z paměti, to je pro většinu z nás hračka, ale správné psaní I/Y u slov příbuzných k těmto vyjmenovaným slovům, to je daleko složitější. To se musí umět řádně zdůvodnit. Je to slovo vyjmenované či jeho jiný tvar? Nebo je to slovo příbuzné?

věta rozvitá

čtení

pokračování na straně 9

Hodně žáků z naší třídy rádo čte a já jsem za to moc ráda. Děti mě zaplavují čtenářskými listy, do kterých zapisují informace ke knihám, které přečetly. Mohu Vám říct, že už jich mám pěkně tučnou složku. U kluků to vyhrává na plné čáře Deník malého Poseroutky. U děvčat zase knihy o zvířatech a přátelství.

pokračování na straně 10

Jméno a příjmení: Tomáš Brachovský

Třída: 3

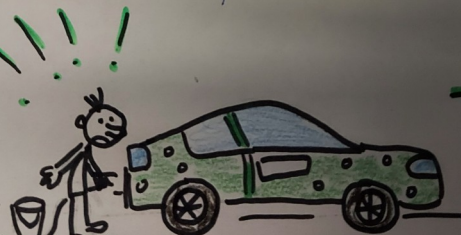
Název knihy: Deník malého Cosmoušky c. 6

Spisovatel: Jeff Kinney

Ilustrátor: Alexander Romanov

Hlavní postavy: Gug - přesměrovací Cosmouška
Marmey, Rowley

O čem knížka vypráví (asi 4-5 vět):
Získal se mi čas, když Cosmouška dostal
somatoplexu "studenci Ignotu". Navštívil, kam je
nálepkář a tak je dal buřtichom, Marmeymu.
Ten je nálepkář na talíře nové auto Cosmouška
se moc bál, nálepkář našel sundat
ani myšlenkou s rozbek. Tak si Cosmouška vstal
dvadřínku, vundtám! Ale? Buřtichom! Auto bylo
obrázek: celé odění a talířových přesměrování má plno
Kniha se mi tak moc líbila, že mi ji rájček dopřel m
Kamocí celý sek = 70 knihy už chci další.... !!!

[illegible]

My jsme žáci třetí BÉ

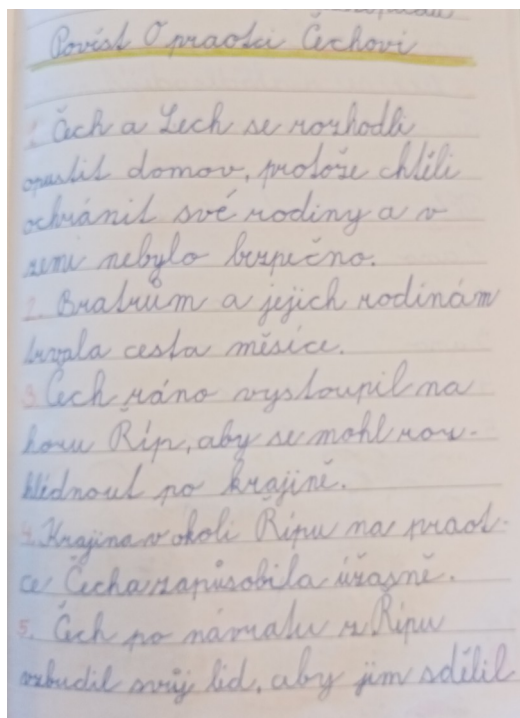
Zprvouky už toho víme hodně o České republice a učíme se pozorovat svět kolem nás.

V anglickém jazyce jsme právě dokončili jednu učebnici a teď se seznamujeme s novými kamarády, kteří nás budou provázet učebnicí novou. Jsou to „superkamarádi“ a mají vlastnosti superhrdinů. Asi to bude velká zábava. Stejně zábavné je i čtení na pokračování o Machovi a Šebestové, kteří cestují po celém světě.

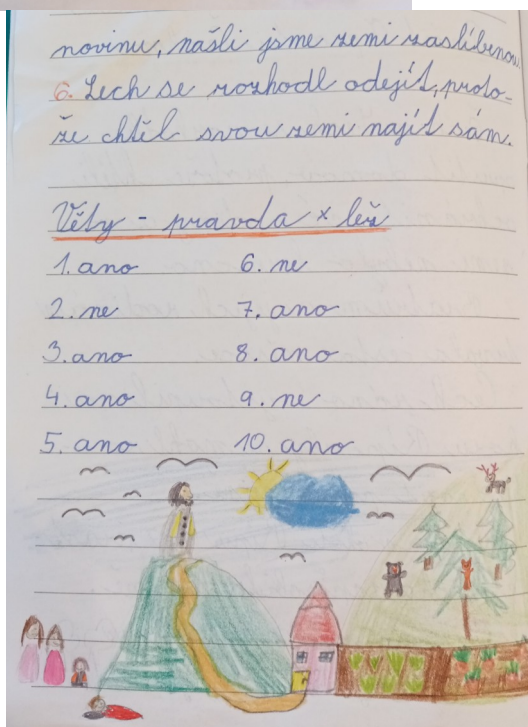

Hi, my name is Eva. I'm wearing a blue hat. My shirt is yellow and my coat is red. I'm wearing a green skirt. My gloves and scarf are purple. And my boots are pink.

AMOS „NA CESTÁCH“

Beata Magdalíková, III. třída

My cestujeme prozatím jen po naší republice v rámci soutěže „Cestujeme po České republice“. Hodně se v ní učíme týmové práci a odměnou je nám nakupování různých měst a území napříč republikou. Této soutěži se ale můžeme nejvíce věnovat, když je prezenční výuka. Takže si moc přejeme, abychom už zase mohli do školy, do té naší 3.B třídy.

Teď mě napadá, co takhle použít naše kouzelné sluchátko? Takže ho беру do ruky a volám: „Haló, my žáci 3.B třídy ze Želešic si moc přejeme, abychom už zase mohli chodit každý den do školy!“

A ze sluchátka se ozývá: „Ale proč ne? Jen račte, prosím!“

Pavlaína Jouklová

Otto Touška, III. třída

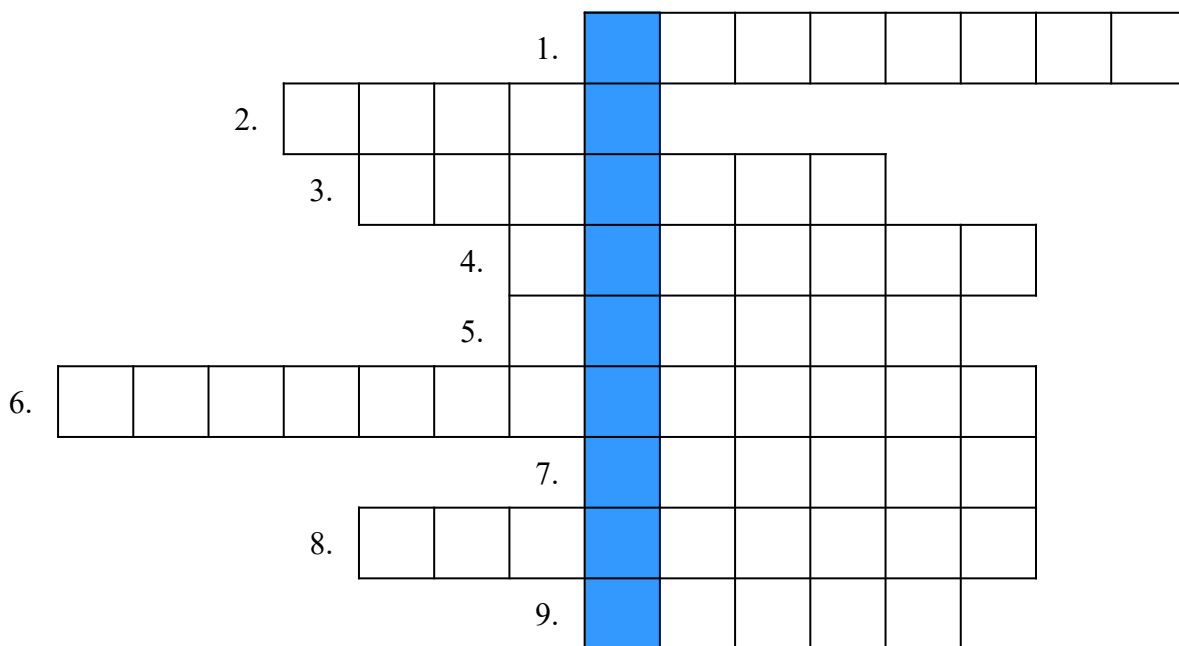
Vánoce v Nebelvíru

Poslední den ve škole v roce 2020 byl pátek 18. prosince. Ve čtvrté třídě jsme si udělali besídku a rozdávali jsme si dárky. Dívali jsme se na animovanou pohádku Ledové království 2 a jedli cukroví, ale každý pouze to svoje. Stromeček, který krásně svítil, nám také zdobily vlastnoručně vyrobené Zlatonky, které jsme vyráběli na podzim. Připomínaly nám celoroční téma naší třídy „Harry Potter“. Od paní učitelky jsme dostali novou počíta-

cí hru, kterou jsme si hned zahráli. Kdo chtěl, mohl si vyrobit z keramiky srdíčko nebo třeba hvězdičku. Paní učitelka nám připravila i „novoroční“ přípitek – dětské šampaňo. Byl to moc prima den. Pak jsme se všichni rozloučili, popřáli si bohatého Ježíška a od té doby jsem mou třídu pohromadě neviděla. Doufám, že se brzy vrátíme do školy za paní učitelkou a spolužáky.

Adéla Remerová, IV. třída

Vánoční křížovka

1. Všude svítí
2. Jíme bramborový ...
3. Pečeme ...
4. Díváme se v televizi na ...
5. Líbáme se pod ...
6. Jíme večeři.
7. Když je zima, tak na hlavě nosíme ...
8. Zapalujeme svíčky na věnci.
9. Jíme bramborový salát a ...

Adéla Remerová, IV. třída

TAJENKA:

O Vánocích máme všichni doma vánoční
.....

Příběh...

Tentokrát bylo zadání úkolu trochu jiné, než na jaké jsou páťáci zvyklí. Nebylo dopředu dané téma, o němž by měli psát. Jasně bylo pouze to, jaká slova se mají v textu objevit, konkrétně: **UTÍKÁM, VTEŘINY, ZÁBLESK, NERVY, STRACH, DOST, VLNA, TŘI**. Sešlo se šestnáct úžasných příběhů, z nichž ani jeden není stejný, každý je svým způsobem originální a jedinečný. Hezké počtení!

Jana Cacková

Na Táboře

Chvíli po tom, co jsme všechny tři usnuly v malé táborové chatce, se spustil veliký liják. Bubnuje do střechy, najednou záblesk! Probudím se. Co to je? Vzbudilo to i mé kamarádky, Terku a Helču. „Já se bojím,“ křičíme jednohlasně. Nevěděly jsme, co se děje. Asi bouřka, napadlo mě. A dost, strach nám nepomůže. Rychle hledáme pláštěnky a holínky. Musíme k hlavní budově. Vybíháme z chatky, prostranstvím se valí vlna vody. Terka upadla, snažíme se jí pomoci. Držíme se za ruce a utíkáme. V dálce už vidíme vedoucí. Volají na nás. Cesta se zdá být nekonečná, ale ve skutečnosti šlo o vteřiny. Vtom se probudím a uvědomím si, že to byl jen sen. Ach, to byly nervy, ale také prima dobrodružství.

Lucie Gregorová, V. třída

Výlet na lodi

Výlet na moři pro mě byl jeden ze tří nejlepších výletů, které jsem zažil, ale také nejnebezpečnější. Plul jsem na lodi jménem Černý drak, protože byla ve tvaru draka, a docela jsem z ní měl strach. Jednou v noci jsem se probudil, vyšel jsem z podpalubí a uviděl záblesk. Utíkal jsem vzbudit kapitána, abych mu řekl, co se blíží. Vyšel z kapitánské kabiny a s hrůzou zjistil, že všichni panikaří. Za pár vteřin mu došla trpělivost, zařval na celou loď: „DOST!“ Všichni ztichli. V tom tichu do lodi obrovskou silou vrazila vlna, všechny povalila na zem. Celá posádka měla nervy, nikdo netušil, co se bude dít dál. Bouře naštěstí ztichla, moře se uklidnilo.

Všichni až na kapitána, který držel stráž, jsme si šli zase lehnout.

S východem slunce jsme zahlédli na obzoru zemi. Byl jsem velmi rád, když jsem vstoupil nohama na pevninu.

Marek Novotný, V. třída

Tenisový turnaj

Vždycky jsem chtěla hrát tenis, ale měla jsem obavy, že mi to nepůjde a nebudu dost dobrá. Začala jsem však poctivě trénovat a celé tři roky se věnovala tréninkům. Až jsem se jednou přihlásila na tenisový turnaj.

Do začátku mého prvního zápasu už zbývají jen vteřiny, čas utíká a já ztrácím nervy. Najednou však přijde záblesk naděje, strach pomine a já poprvé na kurtu vítězím. Velká vlna potlesku mě potěšila a dodala sílu do dalších tréninků.

Sára Gregorová, V. třída

Jedu na dovolenou

Ráno jedu na dovolenou k moři. Natáhla jsem si budík a jdu spát. A sakra, zaspala jsem! Rychle se obleču, chytanu kufr a utíkám na letadlo. Mám strach, že zmeškám let. Bylo to dost na knop. Sedím na místě a vzlítáme. Máme přistát ve tři. Jsem tu, bylo to o nervy. Jedu taxíkem a od cíle mě dělí už jen pár vteřin. Ve vchodu do hotelu jsem narazila na partu lidí. Poprosila jsem je, zda by mě nevyfotili. Jeden záblesk a je to. Hurá na pokoj, do plavek a běžím na pláž, skáču do vln a konečně si užívám pohodu.

Valentýna Grégrová, V. třída

Příběh...

(dokončení ze strany 12)

Labutě

Zas je tu druhá vlna koronavirového běsnění. Sedím ve svém pokoji a přemýšlím, co budu dělat. Tu mě to napadá jako záblesk z čistého nebe.

Jsou tři hodiny, za pár minut a vteřin přijde máma z práce. Já jí navrhu, že půjdeme na rybník do Chrlic. Jsou tam krásné labutě. Vezme si s sebou tvrdé pečivo. Máma souhlasí. Říká, že si uklidní nervy, taky toho má v práci hodně. A tak jsme vyrazily. U rybníka jsem vytáhla pečivo a za chvíli tu bylo celé hejno labutí. Jsou krotké a drzé! Najednou se všechny vrhly na břeh za mnou. Dostala jsem strach a utíkala raději opodál do bezpečí. Přesto to bylo krásné odpoledne.

Tereza Lovecká, V. třída

V pohádce

Mým každodenním zvykem je, že si před spaním pouštím pohádku na CD přehrávači, a to Hurvínkovo trápení se školou. Do tří vteřin většinou usnu. Z příjemného spánku mne probere záblesk. Promnu si oči a zjistím, že jsem se ocitla v Hurvínkově světě. Jsem vyděšená a mám strach. V tom si uvědomím, že vedle mne stojí Hurvajz a říká: „Vanes, neměj nervy, tady se ti bude líbit.“ Nevím, co mě to popadlo, ale začala jsem utíkat, přitom se nemohla pohnout. Hurvajz mi povídá: „Co tady stojíš a děláš vlny? Dáme si něco na zub a hned se budeš cítit líp.“

V duchu zakřičím: „DOST“ a vrátím se zpátky z této bláznivé pohádky.

Vanessa Bulíčková, V. třída

Jaro

Jednou si Simona řekla, že se půjde provětrat na vzduch, a tak šla na balkon. Podívala se, jak je venku krásně. Její sestra Rozálie zalávala kytky. Malé rybičky v rybníčku za domem usilovně

mrskaly ocásky, snažily se plavat. Motýli vesele třepotali křídly... bylo jí tak krásně, když všude panovalo štěstí. „Jaro je vždycky takové, Simi,“ ozvala se zespodu Rozárka s úsměvem na tváři, jako by jí četla myšlenky. Simča jí pohled opětovnětovala a šla si za ní užívat každou vteřinu toho šťastného ročního období. Potom šla ven za svým koníkem Fabiánem. Byl indigově černý. Rozárka měla strakatého (hnědo-bílého) koně se jménem Monika. „Matesi! Pojď si s námi hrát na zahradu!“ Kolem nohy se jí prosmýkl záblesk kočičí srsti. Byl to mourovatý zrzek, který přede, když se mazlí. Předání znamená, že se mu to líbí. Také si rád hraje se svými paničkami. Chvilí si s nimi hrál, ale až ho to omrzelo, odešel. „Dáme si závody? Odtud po tamten rybník, dobře?“ navrhla sestra a ukázala na rybník s rybami. „Tři, dva, jedna, TEĎ!“ odstartovala to Simča a prudce vyběhla. Za ní se vytvořila vlna prachu. Rychle rybník oběhla a utíkala, co jí nohy stačily. Byly to velké nervy. Do cíle však doběhla první její sestra. „Vyhrála jsem, ale vedla sis skvěle!“ pochválila ji. Vedle Simčiny nohy proběhl šedý flek a zaběhl pod lavičku. Sestry si spolu vyměnily pohledy, které překypovaly strachem z neznámého, zároveň odhodlaností zjistit, co se pod lavičkou skrývá. Simona se sklonila, byla to však pouze myš. „Radši si vyjedeme s našimi koníky, co říkáš?“ nadhodila Simonka Rozárce. „Tak jo,“ souhlasila Rozálie a zamířila k ohradě. Simča si osedlala Fabiána a Rozárka si vzala Moniku. Vyjeli si přes pole. Šli, potom se dali do klusu a nakonec přešli do cvalu. „Nemyslíš, že je to pořád dost pomalé tempo?“ zeptala se Róza s úšklebkem na tváři. „Jak chceš!“ odvětila Simona a dala se do trysku. Vlasy ji lechtaly na tvářích a jarní vánek příjemně štípal. Nic lepšího si v tuhle chvíli nemohla přát.

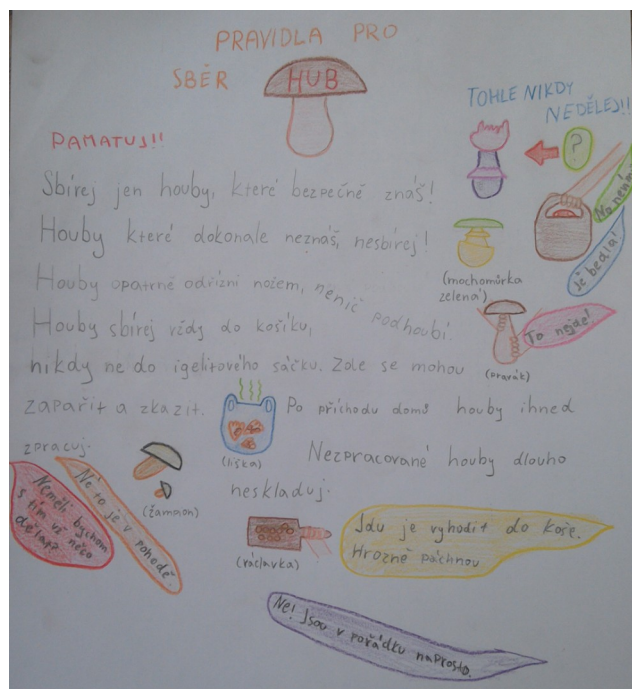
Klára Ficová, V. třída

Zásady správného houbaření

Povídání v pátácké přírodovědě se stočilo k houbám. Pro nikoho nebyl problém zapátrat v paměti a nějakou si představit, přestože za okny právě ležel sníh. Některé pojmy týkající se této zajímavé skupiny organismů jsme oprášili z dob dřívějších, některé pojmy jsme připojili nově. Při zmínce o houbách bez plodnic – plísňích však tentokrát nikdo spontánně nevytáhl z lavice zapomenutý krajíc chleba s kulturou plísně hlavičkové, ani nazelenalý pomeranč se štětičkovcem. Ve sterilním online prostředí zato proběhla klasická debata: zda jsou houby „mňam“ a které, kde jsou jaká osvědčená zákoutí pro sběr a nakolik je zábavné houby hledat. A jsme u toho! Na co je potřeba dát si pozor při sběru hub, abychom neublížili sobě ani přírodě?! Pravidla jsou jasně daná! Pátáci je zpracovali každý po svém.

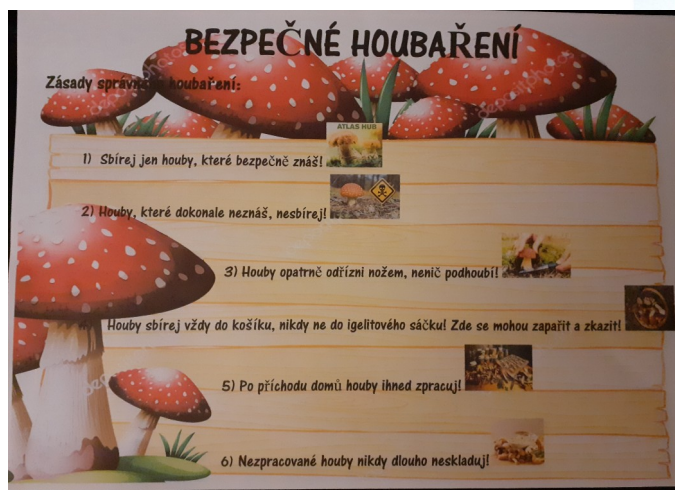
Veronika Musilová

Klára Ficová, V. třída

Jiří Bezděk, V. třída

Marek Novotný, V. třída

Hrátky s čerty

Čerti v I. oddělení

V noci naši družinku navštívil vyslanec pekla, čert Rohatec. Zapálil pekelné svíčky a nechal nám u okna dopis od samotného Lucifera, který pověřil paní vychovatelku vedením čertovských disciplín. Vznikla čtyři čertovská družstva, která se vtipně pojmenovala a namalovala si svůj čertovský erb. Během čertovského týdne poměřila svoje síly v několika záluďných pekelných disciplínách – navlékání čertovského řetězu, znalost čertovských pohádek, hledání čertovských rozdílů, pátrání po lenošných čertech,... Paní vychovatelka nám pomohla s výrobou čertovských pytlíčků. Byli jsme zvědaví, zda nám do nich Mikuláš přinese odměnu za naše splněné čertovské úkoly. V družině i na hřišti jsme hráli hry s čertovskou tematikou (čertovská honička, čertovské kostky, kámen/skála,...). Užili jsme si týden plný zábavy!

Iveta Schimmerová

Čerti ve II. oddělení

Při příchodu do družiny na děti čekal čert Lucifer, který děti pěkně přivítal. Před tím, než děti začaly plnit úkoly, si vymyslely čertovské jméno a nakreslily na papír, jak si takového čerta představují. Během kreslení byly obeznámeny s tradicí Mikuláše, čerta a anděla a promluvíly si o slavení a tradicích vánočních svátků.

Po pohybové rozcvičce na písničku Popletení čertíci si děti vyzkoušely, jak to chodí v pekle. „Čertíci“ byli rozděleni do 3 skupin. První skupina malovala a vybarvovala čerty, druhá skupina psala vše, co vědí o čertech, třetí skupina vyráběla čertovský řetěz.

Po splnění úkolů čekala na děti nejdůležitější výzva, a to skládání VÝUČNÍHO ČERTOVSKÉHO LISTU. Děti se vyjadřovaly pomocí mimiky,

taneční kreace, fyzické zdatnosti. Na závěr si čertíci pořádně zatančili a následovala sladká odměna, na které si moc pochutnali. Tento den si naši čertíci moc užili.

Táňa Bochýnková

Čerti ve III. oddělení

V týdně od 1. do 4. prosince proběhl ve školní družině čertovský týden. Děti nejprve vyráběly z papíru čertíky, malovaly anděly, plnily čertovské úkoly a jako každoročně za nimi přišel čert, aby je za jejich šikovnost a kreativitu odměnil. Každé z dětí dostalo malou sladkou odměnu a pro všechny měl čert plný pytel hraček, her a stavebnic, které budou dětem zpříjemňovat chvíle ve školní družině.

Bohdana Lišková

Zimní radovánky

Letošní zima se vyvedla. Počasí nám přálo, a tak jsme si mohli s kamarády v družině užít tradiční i netradiční zimní radovánky. S velkou chutí a radostí jsme sjížděli na kluzácích kopec nad Želešicemi. Zpočátku byly naše jízdy nejisté, ale postupem času jsme získali tolik sebevědomí, že jsme začali soutěžit v délce provedené jízdy. Na školním hři-

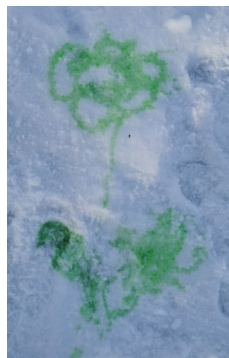
šti jsme stavěli sněhuláky různých tvarů a velikostí. Sněhuláci zaplavili i nástěnku ve školní družině. Nebyly sice ze sněhových, ale jen z papírových koulí, přesto nebyl ani jeden z nich

stejný. Ptáte se proč? Sněhuláky jsme složili z písmenek svého jména. Každá koule nesla jedno písmenko.

Když nám paní vychovatelka řekla, že budeme malovat venku na sněh místo na papír, nevěřicně jsme kroutili

hlavou. Představte si, jde to! Jak? Buď přímo vodovými barvami nebo si naplníte plastovou láhev vodou, přidáte barvivo na vajíčka a do víčka uděláte malou díрку. A hurá na sněh malovat! Kamarádi mohou hádat, jaký obrázek tvaruje vaše

barevná stříkačka.

Mrazivé dny přímo vybízely k zajímavému pokusu. Využili jsme plastové mističky od žervé z projektu Mléko do škol. Mističky jsme naplnili přírodninami (větvičky, modřínové šišky, usušená levandule, listy rýmovníku), přidali provázek

a vše zalili vodou. Mističku jsme postavili na okenní parapet a nechali ji přes noc na mrazu. Čáry, máry, fuk, další den jsme z mističek vyklopili ledové ozdoby a zavěsili jsme je na stromy před školou.

Čímpak nás asi paní vychovatelka překvapí na jaře?

děti z I. oddělení ŠD a Iveta Schimmerová

Rozhovor s novým zástupcem ředitelky školy

ÁMOS SE PTÁ...

Ve vedení školy došlo ke změně i na pozici zástupce ředitelky. Do funkce byl jmenován Mgr. Michal Špirit.

Ani on neodmítl naše všetečné otázky.

R (redakce): Jak dlouho pracuješ v želešické škole?

PZ (pan zástupce): Na naší škole působím od 1. 10. 2010, kdy mě po velmi zajímavé a šťastné náhodě přijal tehdejší pan ředitel Straka.

R: Od srpna jsi byl jmenován do funkce zástupce ředitelky školy. Jak se změnila Tvoje práce?

PZ: Změnila se výrazně. Ubylo mi vyučovacích hodin a přibýlo administrativy a dalších věcí, které tato funkce obnáší. Už dříve jsem vykonával funkci Koordinátora ICT a EVVO a staral se o požární bezpečnost. Od srpna mi přibýly další povinnosti, které teď většinou vyplňují můj pracovní den.

R: Co vše práce zástupce ředitelky obnáší? Jak je práce časově náročná?

PZ: Jako zástupce jsem taková pravá ruka paní ředitelky. Společně řešíme některé provozní věci, mám na starost například tvorbu a úpravu rozvrhů (úprav je díky distanční výuce víc než dost), suplování nebo přípravu a vedení porad učitelů. Časově je určitě náročnější, než jsem byl zvyklý, často řeším některé věci večer nebo o víkendu.

R: Co Ti v poslední době v pracovním životě potěšilo?

PZ: Moc mě těší, že se nám daří držet vysokou úroveň distanční výuky. Podařilo se nám nastavit pravidla, která se osvědčila. Ohlasy, které jsme dostali od rodičů, byly a jsou velkou podporou. Věřím ale, že se už brzo budu potkávat na chodbách se všemi žáky, ne jenom s prvňáčky a druháčky.

R: Co Ti přijde na práci zástupce ředitelky nejtěžší?

PZ: To je těžká otázka, ve funkci jsem teprve půl roku a stále se učím a objevuju nové a nové věci. Naštěstí mám super šéfovou, která mi ráda pomůže, poradí a předá svoje zkušenosti. Distanční výuka jako taková, její nastavení, zaškolení vyučujících, rodičů a dětí, byl velký oříšek, který jsme ale úspěšně rozlouskli.

R: Ve škole máš na starost i IT. Čím se může naše škola v oblasti IT pochlubit?

PZ: O oblast IT se starám asi devět let. Když jsem nastoupil před deseti lety, byly pro výuku k dispozici dva notebooky a jedna interaktivní tabule. Za těch osm let jsme udělali obrovský skok kupředu. V každé třídě je dataprojektor nebo interaktivní tabule, třídní notebook, v odborných učebnách stolní počítač, máme novou počítačovou učebnu s 30 žákovskými stanicemi, na podzim jsme nakoupili nové notebooky pro vyučující, pro potřeby distanční výuky máme nyní k dispozici 20 notebooků nebo tabletů k zapůjčce. Až se vrátí děti do školy, budou k dispozici pro výuku. Celkem máme 120 počítačů, notebooků nebo tabletů. Želešická škola patří k technicky výborně vybaveným školám a jsem za to velmi rád.

R: Jak školu podle Tebe změnila distanční výuka?

PZ: Změnila ji výrazně, ke škole děti neodmyslitelně patří a tím, že se teď většina učí přes počítače, je ve škole bez dětí smutno. Přeci jenom mi ten školní ruch na chodbách chybí.

R: Vyhovuje Ti distanční výuka, nebo je lepší mít školu plnou dětí?

Odpověď už padla, školu plnou veselých dětí nic nenahradí. Chybí mi přímý kontakt s žáky během hodin, kde člověk hned vidí ve tvářích, jestli se „chyťají“ nebo je potřeba věc vysvětlit znovu.

pokračování na straně 18

Rozhovor s novým zástupcem ředitelky školy

(dokončení ze strany 17)

R: Čím Tě dokážou Tvoji žáci potěšit nebo naopak naštvat?

PZ: Moc mě těší vidět bývalé žáky naší školy, když přijdou k nám do školy nebo je potkám někde na ulici, a dají se do řeči. Každého učitele těší vidět „plody své práce“. Myslím, že potěšení člověk zažije vždycky, když vidí, že práce a vynaložené úsilí nebylo zbytečné. Naopak naštvat mě dokáže lenost a neochota.

R: Jaký byl Tvůj nejoblíbenější předmět na základní škole a proč?

PZ: Na základní škole moc oblíbených předmětů nebylo (možná tělocvik), ale postupem času se mě zalíbila právě matematika (hlavně díky vyučujícímu na gymplu) a zeměpis.

R: Co děláš rád ve volném čase? Jak relaxuješ?

PZ: Volného času v poslední době ubylo, ale pokud nějaký vyšetřím, rád si zajedu někam na kole nebo zkouknu pěkný film či seriál. Na za-

hradě je přes rok taky dost práce. Úžasný relax je ležet v létě na sluníčku a poslouchat příjemnou muziku. Moc se těším, až budeme moct zase volně cestovat do zahraničí.

R: Čím bys chtěl být, pokud bys nepracoval ve školství?

PZ: Velkým dětským snem bylo povolání strojevedoucího. Do dneška rád postojím někde na nádraží nebo u trati a podívám se na projíždějící vlaky (ano, občas i zamávám). Jednu dobu to vypadalo, že si udělám „řidičák“ na tramvaj a budu brázdit brněnské ulice v šalině, ale nakonec z toho sešlo.

Na závěr pro Tebe máme malé překvapení! Milou vzpomínku v podobě básničky z roku 2018 od Tvé žákyně Taťány Hofmanové.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji Ti mnoho pracovních i osobních úspěchů.

„Nej“ našeho pana zástupce:

jídlo: rajska s knedlíkem a plněnými paprikami

pítí: pivo

zvíře: tučňák, ale ten se u nás špatně chová, takže pes

písnička: Shame, Robbie Williams & Gary Barlow

film: Pán prstenů

barva: modrá

Náš učitel Míša

Náš učitel Míša,
není žádný šiša.
Naučí nás matiku
a má dobrou taktiku.

Když je hodný,
je to v pohodě,
když se zlobí,
nenechá nic náhodě.

Když však něco nechápe,
zboří se nám celá zem.
Třeba takhle rovnice,
to je pěkná hranice!

Tak to je náš učitel,
prima třídní velitel.

za redakci Iveta Schimmerová

Taťána Hofmanová

Nakonec malá hádanka. Víte, s kým se pan zástupce nechal vyfotit?

Fletcherovi

povídka na pokračování

Kapitola první

Odhalení pravdy

V jedné nevelké vesnici jménem Alej žila na Magnoliovém náměstí malá rodinka Fletcherova – rodiče, dva synové a jedna dcera. Rodiče se jmenovali Elizabeth a Lucas. Nejstaršího syna, s vodově modrými očima, pojmenovali Maximus. Tomu bylo jedenáct let. Jeho o dva roky mladšího brášku pojmenovali Harry. Měl zářivě zelené oči, v nichž se blýskaly veselé jiskřičky. Max měl plavé vlasy po matce, zatímco Harry je měl uhlovitě černé jako noční obloha, tentokrát po otci. Poslední byla dívka s kaštanově hnědými vlasy, které měla kudrnaté a dlouhé téměř až k pasu. Bylo jí deset let. Jmenovala se Emma. Moc se s Maxem nesnesli, ale alespoň se nesnažili vyvolat hádky, když to nebylo nutné. Emma byla, stejně jako její babička Emily, velice chytrá a také měla velmi ráda čtení, její bratři spíš rádi sportovali. Hráli spolu na zahradě fotbal a chodili i na tréninky.

Dvanáctého března, když se schylovalo k večeru, si všichni tři sourozenci vyšli ven na večerní vycházku. Emma chtěla jít chvíli na vzduch. Byl začátek prázdnin, na které se všichni těšili. Cestou potkali pár koček, jinak nic zvláštního. Nejhorší na tom bylo to hlasité ticho, které bylo skoro nesnesitelné. „To by mě zajímalo, co teď mamka s tatškou dělají,“ prolomil ticho Max. Zamyslel se. „Maxi zatáčíme!“ prohlásila Emma a zabočila přímo k prolézačkám.

Max, jako by byl před chvílí na jiné planetě, se vzpamatoval a zavrával za sestrou. „Půjďme omrknout, co provedli tentokrát. Však víš, ta partička kluků, co ničí hřiště, vysypávají popelnice a

dělají další nepěkné věci... nechávají si říkat „*kazisvěti*,“ pronesla Emma, když ke hřišti došli.

Mezitím kolem nich padala sametově černá noc, nebe poseté hvězdami. Bylo to překrásné. Na indigově černé obloze se třpytil měsíc. „Jen rozházený písek z pískoviště, na klouzačce bláto a ta rozbitá houpačka tu byla už včera. Kolotoč, prolézačky a ostatní houpačky jsou v pořádku,“ oddechla si. Emma, Max a Harry se posadili na nejbližší lavičku.

V tu ránu se ozvaly jakési hlasy, Emma zvedla hlavu a rozhlédla se. „To jsou určitě *kazisvěti*!“ pošeptala oběma chlapcům a zatahla je pod klouzačku.

Hřištěm právě procházely siluety členů party. Jeden z nich hlasitě zpíval jakousi přisprostlou písničku, které se ostatní chechtali. Doprovázelo je cvakání několika kol, která vedli vedle sebe. Říkalo se, že všichni chodí jednou týdně trénovat box, aby se jich všichni báli a nedovolovali si na ně. Pod klouzačkou moc nebylo vidět, navíc z ní kapalo bahno. Naštěstí jen přešli na druhý konec hřiště a hlasy už utichly. Nejspíš vyšli brankou na druhé straně. Za malou chvíli zmizeli z dohledu a sourozenci mohli zpod zabláčené klouzačky vystřít své zvědavé nosy. Harry potlačil zívnutí a s doprovodem sestry a bratra zamířil rovnou k brance. „Už asi půjdeme,“ rozhodl a vydal se tou stejnou cestou jako *kazisvěti* a otevřel branku. Po cestě si povídali a potom uslyšeli...

„Kvičel jako prase, co?“ vzpomínal právě James Bryce. Šli tak rychle, že dohnali tutéž skupinu, co potkali na hřišti, odkud před chvílí vyšli. „Jojo. Prima pravý hák, vazoune (tak si říkal vůdce té skupiny). Zítra ve stejnou dobu, přijďte ke mně. Naši nebudou doma,“ řekl Mark Dean a odešel.

pokračování na straně 20

Fletcherovi

povídka na pokračování

„Dobrou!“ zavolal ještě.

„Tak zatím!“

„Měj se, vazoune!“

„Ahoj Jamesi!“

„Kohopak asi dneska zmlátili. To by mě zajímalo,“ zabručel nespokojeně Max a otrásl se, hned jak se rozprchli.

„Určitě Petera Cruma. Viděl jsem ho dnes jak utíká a brečí. Nedivím se, je mu teprve osm a když ho skoro každý den šikanuje parta neřádů, tak není divu, že je z toho nešťastný. Je to prima kluk, ale je plachý. Bojí se, že na každém rohu na něho někdo čeká a chce se s ním vypořádat,“ vysvětloval Harry.

V tom se v jednom okamžiku ozvaly tři zvuky naráz. Do ospalého ticha se jako výstřel z pistole zařizlo ostré prásknutí. Z jednoho starobylého domu se ozval vyplašený výkřik a třesk rozbitého porcelánu. Všichni tři se prudce zastavili. „Co to

bylo? Znělo to, jako když práskne bičem. Musíme zjistit, co se stalo. Takže, ozvalo se tříštění porcelánu s výkřikem a nějaké neznámé prásknutí...“ zareagovala okamžitě Emma a začala si to psát na papírek. „Je to hrozně divné. Zatím se tím asi nebudeme zabírat, ale pokud se stane ještě něco, tak to budeme muset řešit.“

„Máš pravdu, ale teď na to není čas. Už musíme jít domů, mamka si bude dělat starosti. Zítra se můžeme vrátit,“ řekl Max a ukázal na oblohu. Myslel tím, že je tma a čas jít domů a pořádně se vyspat. „Max má pravdu. Vždyť už je skoro půl desáté!“ vyjekl Harry, nejmladší ze sourozenců.

Podíval se na své malé hodinky a při tom pohledu málem omdlel. Max byl rád, že se ho mladší bráška zastal. Už byl hodně unavený.

pokračování v příštím čísle

Klára Ficová, V. třída

Koleda

*„Koleda, koleda Štěpáne, co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu, koledu, upad jsem s ní na ledu.
Psi se na mě sběhli, koledu mi snědli!“*

Co je to za hloupost? Jak mohou psi sníst písničku? Určitě všichni víte, že koledou není míněna pouze vánoční píseň vyprávějící betlémský příběh o narození Ježíška. Koledování je obřadní pochůzka. Jde při ní především o setkání. Koledníci svou písní povpráví poselství slaveného svátku a odnášejí si dobroty i peníze. Tříkráloví koledníci, pokud neřadí koronavirus, procházejí vesnicí, sbírají do kasičky příspěvky pro potřebné, zpívají koledu

„My tři králové“, domy označí písmeny K+M+B. Co znamenají ta tři písmena a proč nám je, spolu s letopočtem, koledníci křídou píší na veřejné dveře? Kdepak, to nejsou počáteční písmena jmen králů - mudrců, Kašpara, Melichara a Baltazara. Jsou to počáteční písmena latinského požehnání (*Christus mansionem benedicat* – *Kristus ať žehná tomuto domu*). Jen počáteční latinské Ch je do češtiny přeloženo jako K. Na začátku roku přejí koledníci vše dobré obyvatelům domu.

Jak dobře znáš naše překrásné vánoční koledy?

Otestuj své znalosti a důvtip!

Uhádni koledu

1	6
2	7
3	8
4	9
5	10

(1. Rolníčky, rolníčky, 2. Přijdem spolu do Betléma, 3. Tichá noc, 4. Štěstí, zdraví, pokoj svatý vlnšujeme Vám, 5. Pasli ovce valaši, 6. Nesem Vám noviny, 7. Chvil' aby spal, 8. Dej Bůh štěstí, 9. Slyšte, slyšte pastuškové, 10. My tři králové)

Karetní hry

Karetní hry se vždy těšily a těší veliké oblibě jak u malých, tak i velkých, protože tyto hry si lze vzít do kapsy, hrát je třeba i na malém prostoru nebo zkrátit si jimi dobu v čekárně, při jízdě vlakem nebo i autem. Karty se mohou hrát ve dvojici, ale není ohraničený počet hráčů ani věková hranice.

Pexeso velice dobře zabaví větší množství hráčů. Pomocí pexesa si hráči procvičí postřeh, paměť, mohou se učit nebo zopakovat zábavnou formou cizí jazyk či věci z přírody. Pexesa mají různou tematiku - povolání, zvířátka, pohádkové postavičky, ovoce, zelenina, dopravní prostředky, dopravní značky apod.

Černý Petr – je velice stará dětská hra, která obsahuje dvojice obrázků a jednu kartu, která dvojici nemá. A tou je Černý Petr. Principem hry je hledání a spojování stejné dvojice. Ten komu zůstane karta Petra v ruce, prohrává.

MARTINA SÁBLÍKOVÁ

Narozena: 27. května 1987

Sport: Rychlobruslení

Zajímavosti: Martina je česká rychlobruslařka specializující se na dlouhé tratě 3000 a 5000 m. Je trojnásobnou olympijskou vítězkou, mnohonásobnou mistryní světa a Evropy, držitelkou několika světových rekordů. Několikrát také vyhrála mistrovství České republiky v rychlobruslení. Zajímavostí je, že v České republice nenajdete ani jednu krytou rychlobruslařskou dráhu.

Navštěvovala Základní školu Švermova (4. ZŠ) ve Žďáru nad Sázavou. Vystudovala Gymnázium Vincence Makovského v Novém Městě na Moravě se sportovním zaměřením. Běžné čtyřleté studium si díky vedení školy rozložila do sedmi

Uno – jde o velmi rychlou, nenáročnou, ale velice zábavnou hru s obdobnými pravidly jako Prší, pouze s rozdílem poslední karty. Když zůstane hráči poslední karta v ruce, musí vykřiknout „uno“! Pokud tak neučiní, vrací se zpět do hry pomocí trestných karet.

Ligretto – je obdoba hry zvaná Autobus. Principem hry je vyložit na plochu co nejvíce karet, skládat je podle číselné řady a zbavit se především co nejrychleji hromádky, kterou tvoří 10 náhodně rozdaných karet.

Sportovní okénko

let a v červnu 2009 úspěšně odmaturovala. V roce 2012 studovala na soukromé Vysoké škole tělesné výchovy a sportu Palestra v Praze.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Martina_Sablikova_2007.jpg#/media/Soubor:Martina_Sablikova_2007.jpg

Vaříme s Helčou a Luckou

POMERANČOVÝ KRÉM

Suroviny:

- 5-6 velkých pomerančů
- 4 žloutky
- 60 g solamylu
- 150 g cukru
- 1 smetana

Postup:

Pomeranče vymáčkeme, potřebujeme z nich 600 ml šťávy. Přidáme cukr, žloutky a solamyl, vše ušleháme metlou a za stálého míchání svaříme do zhoustnutí. Necháme vychladnout a pak vmícháme smetanu. Dobře promícháme. Nalijeme do skleniček a dáme vychladit.

Můžeme dozdobit pomerančem. MŇAM!

RAJČATOVÉ CHLEBÍČKY

Postup:

1. Bagetu nakrájíme na plátky a na pánvičce v olivovém oleji opečeme do křupava.

2. Mezitím připravíme rajčatovou směs. Rajčata nakrájíme na drobné kostičky, bazalku

najemno nasekáme a spolu se solí a pepřem důkladně, ale zlehka promícháme. Na závěr přidáme prolisovaný česnek.

3. Opečené bagetky vyndáme z pánvičky a bohatě nazdobíme rajčatovou směsí.

HRABĚNČINY ŘEZY

Ingredience:

- 400 g polohrubé mouky
- 150 g cukru krupice
- 200 g másla (nebo Hery)
- 5 vajec
- 1 prášek do pečiva
- olej a mouku na vysypání plechu
- 500 - 700 g jablek
- 100 g vlašských ořechů
- 80 g mletého cukru
- 1 vanilkový cukr
- skořice

Postup:

Vejce rozdělíme na žloutky a bílky. Z bílků později ušleháme tuhý sníh. Žloutky z 5 vajec umícháme s krupicovým cukrem, přidáme máslo, mouku, prášek do pečiva a umícháme těsto. 1/3

těsta oddělíme a dáme do lednice ztuhnout. Zbylé těsto vyválíme a přeneseme na vymazaný a vysypaný plech. Mleté ořechy smícháme s mletým cukrem a vanilkovým cukrem. Nahrubo nastrouhaná jablka položíme na plát těsta na plechu, zasypeme je skořicí a směsí ořechů a cukru.

Z bílků nyní ušleháme tuhý sníh. Je dobré dát do bílků špetku soli, aby byl sníh opravdu tuhý. Sněhem potřeme jablka s ořechy, a to celé ještě posypeme zbylým těstem, které nahrubo nastrouháme přímo na sníh.

Pečeme ve středně vyhřáté troubě na 190°C.

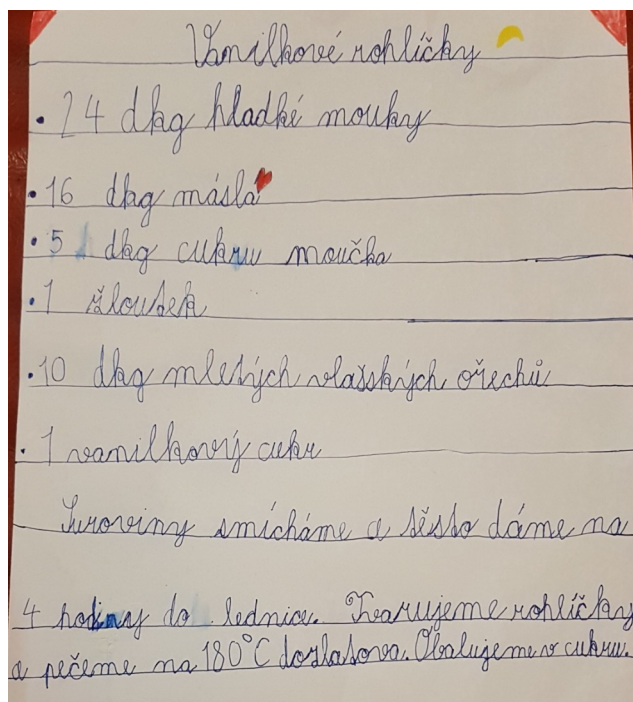

Vánoční pečení ve druhé třídě

Lucka s Helenkou inspirovaly i děti ze druhé třídy. Pod vedením paní učitelky Adamcové si vyzkoušely popis pracovního postupu. Zatím jen psaly, příští rok podle něj i něco vytvoří. A protože se blížily Vánoce, popisovali druháčci postup přípravy jejich nejoblíbenějšího cukroví.

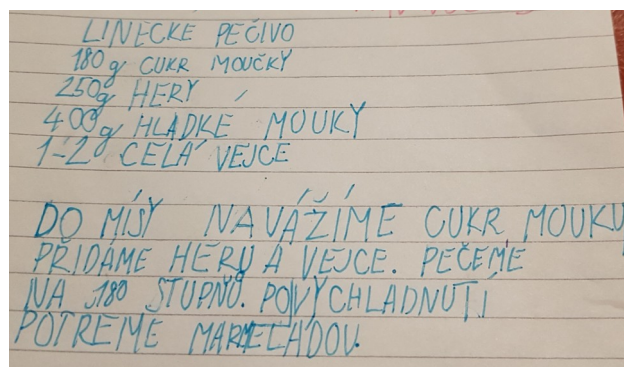
A jaké cukroví máte rádi VY? Pomáháte při pečení, nebo jen rádi konzumujete cukroví u pohádek?

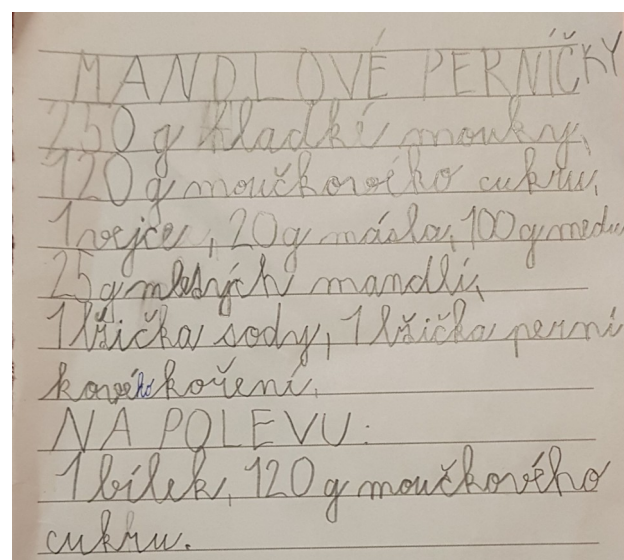
Barbora Babáková, II. třída

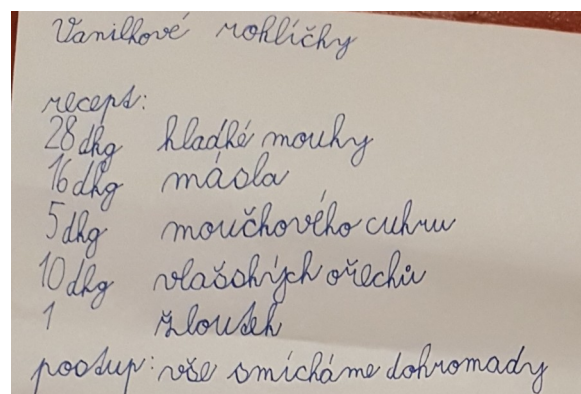
Chanelle Matos da Silva, II. třída

Tereza Novosádová, II. třída

Tereza Jandová, II. třída

Theodora Dohnalová, II. třída

Můj domácí mazlíček

Můj domácí mazlíček

Můj domácí mazlíček je pes.

Jmenuje se Omulek.

Bydlí ve městě.

Rád se mazlí a ješdít.

Nemá rád kdysi si jít nikdo neví.

Mezi jeho oblíbené jídlo patří granule.

Isabela Štouračová, II. třída

Můj domácí mazlíček

Můj domácí mazlíček je kočka.

Jmenuje se Ajla.

Bydlí u maminky a tatky.

Rád pít mléko od maminky a ješdít u maminky
a opíci se ohusuje károu.

Nemá rád sol.

Mezi jeho oblíbené jídlo patří mléko.

Natálie Berešová, II. třída

Můj domácí mazlíček

Můj domácí mazlíček je kočka.

Jmenuje se Béba.

Bydlí doma.

Rád si hraje, v noci samnou
spí a posílce.

Nemá rád kdysi ji okrasuji.

Mezi jeho oblíbené jídlo patří kočičí mléko

a kapsička.

Barbora Babáková, II. třída

Můj domácí mazlíček

Můj domácí mazlíček je kočka.

Jmenuje se Micha.

Bydlí doma.

Rád Má ráda mazlení.

Nemá rád Nemá ráda mazlení na

bříčku.

Mezi jeho oblíbené jídlo patří kočičí granule

a kapsička.

Theodora Dohnalová, II. třída

Seznamte se s Lvíčkem a Dráčkem

V zimním čísle se začteme do stránek dalších historických ročníků školního časopisu. Vrátime se do roku 2002-2003 a seznámíme se s Lvíčkem a Dráčkem, školním časopisem žáků II. a III. třídy. Vybrali jsme opět témata, která se objevují i v současných číslech Ámosova listu – nejlepší kamarád, naše škola, kouzelný stroj.

Dobrý by byl stroj, který by vypadal jako větší zvíře, měl by různá tlačítka, otvory, tam by se daly hadříky, jar, jinam potraviny a nářadí. Nejdůležitější by byly nožičky, na nich mopy a po stisknutí tlačítek by udělaly úklid od půdy až do sklepa, navařily jídlo a všechno opravily.

Zuzana Suchomelová, III. třída

Můj kouzelný stroj půjde po záhonu a do svých zubů chytne každou travičku. Zahrádka bude bez plevelu a babička už nic nemusí trhat a kopat.

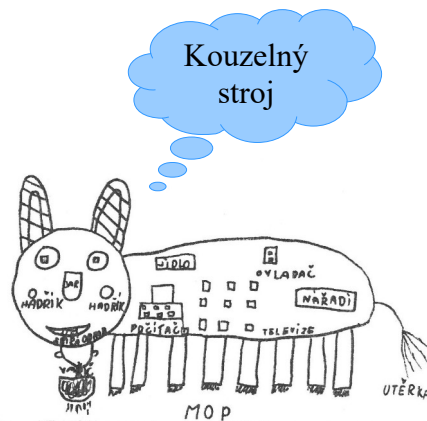
Petr Minář, III. třída

Barevný stroj bude vyrábět všelijaké kostky pro děti do mateřské školy. Všecky trubky budou rozděleny podle barev a jen se z nich posypou žluté, červené, oranžové, modré, zelené a fialové kostky. To bude nových stavebnic!

Markéta Pařilová, III. třída

Stroj na výrobu kokakoly je taky dobrý. Na konci poteče ta nejlepší dobrá a neškodná česká kokakola!

Martin Mlejnek, III. třída

Naše škola

Naše školička je dobrá, ale něco bych na ní chtěla změnit. Třeba aby byly jezdící schody, v každé třídě počítače a televize, na školní zahradě kluziště a na školním hřišti dva bazény s velkými tobogány a jeden aby byl jako dlouhá zatočená roura. Za školou by mohl být velký cirkus. Ve třídě by měla paní učitelka počítač, na který by napsala třeba $50+50=$, zmáčkla knoflík a ten příklad by se okopíroval na tabuli. Kdyby tohle všechno mohli zařídit, byla bych hrozně šťastná.

Markéta Pařilová, III. třída

Naše škola je dobře zařízena. Naše třída je dobrá, velká, tak akorát. Je v ní reproduktor, mohla by být televize, počítače, v tělocvičně trampolína, za školou kluziště, bazén, cirkus a plno dalších věcí. Máme hodnou paní učitelku, zařizuje nám divadlo, hvězdárnu, výlet a podobně. Někdo by nám mohl zařídit místo dvouměsíčních prázdnin, aby byly prázdniny 10 měsíců a učit se jen 2 měsíce.

Taky by se mohly dát kamery do tříd, aby pan ředitel věděl, co se děje v naší třídě, aby tady byly samé hodné děti. Rád bych seděl s Martinem na kouzelných židlích, které by samy jezdily. Před námi by mohla být televize s videem, bylo by to dobré.

Jiří Mohyla, Martin Damek, III. třída

Víte, kdo je moje nejlepší kamarádka? No přece Zuzka! Protože je hodná, půjčí mi pravítko nebo tužku, když to zapomenu. V úterý jsem zrovna zapomněla pravítko, tak mi nezbývalo nic jiného než říct Zuzce: Půjčila bys mi prosím tě pravítko? A Zuzka řekla: No jistě, Míšo! Se Zuzkou si dobře rozumíme.

Michaela Lžičarová, III. třída

Mám kamaráda. Jmenuje se Ondřej Velíšek. V I. třídě se odstěhoval z Hajan do Újezda. Někdy přijede do Hajan k babičce a dědečkovi na návštěvu. Zajde k nám. Hrajeme spolu fotbal. V létě se koupeme u nás v bazénu. Po každé spolu jezdíme na kole. Je to fajn kluk. Jsme kamarádi do dneška. Vymysleli jsme hru, jmenovala se „slunko sklápávačka“. Bavilo nás všechno. A potom odjel. A zas někdy přijel. A potom zase odjel. A potom nebylo po Ondrovi ani památky. Třeba ho uvidím zase letos v létě.

Jiří Mohyla, II. třída

Můj kamarád je Radim. Bydlí v Hajanech 47. Ráno se setkáme ve škole a povídáme si, co se asi budeme učit. Pak se nachystáme na vyučování. O přestávkách se domlouváme, jestli půjdeme k sobě na návštěvu. Ale pak se domluvíme v družině, protože jsme nevěděli, kolik budeme mít úkolů. Vždycky se střídáme: prvně já k Radimovi a pak Radim ke mně.

Radim je dobrý kamarád.

*Krejčí
Jakub Krejčí, III. třída*

Nejlepší kamarád

Seznamte se s Lvičkem a Dráčkem

(dokončení ze strany 26)

Zimní
radovánky

V prosinci poslední den ve škole jsme jeli autobusem k Olympii bruslit. Do menší šatny jsme si uložili věci a nazuli brusle. Pak jsem šla s Ájou na led. Pořád jsme padaly. Potom mě Petra Vzala za levou ruku, Anetka za pravou a vezly mě po kluzišti. Já jsem trochu bruslila. Pak Petra řekla: „Marki, jezdi kolem mantinelu.“ Tak jsem to zkoušela. Chvilku jsem se držela, chvilku ne. Pak mně to šlo a rozjela jsem se doprostřed kluzišť. Petřa za mnou přijela a zeptala se, jestli už mně to jde. Řekla jsem: „Podívej se!“ A sama jsem se rozjela. „Výborně, už ti to krásně bruslí.“ Vzala jsem Áju a rozjely jsme se po kluzišti. Potom jsem uviděla pí uč. Musilovou a společně jsme bruslily. Na závěr nám pí uč. Rosendorfová předvedla opravdické krasobruslení. Krásně jsme si to užili a bylo nám líto, že už jedeme zpátky do školy.

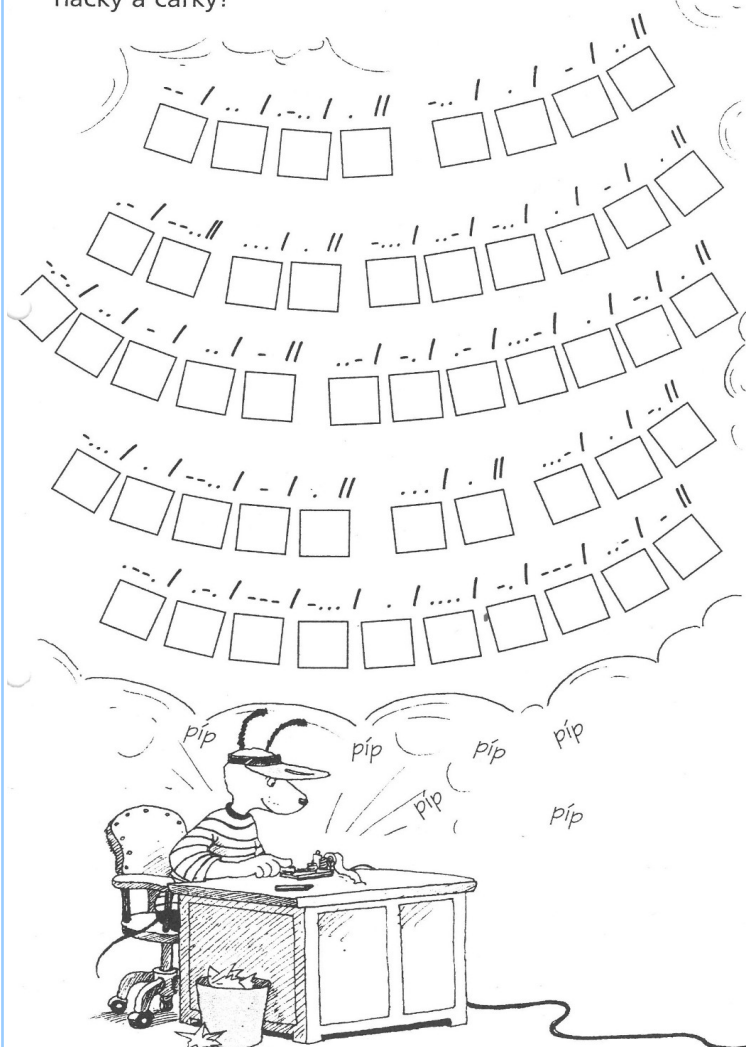
Markéta Pařilová, III. třída

V pátek 20.12. jsme jeli bruslit do Olympie. Nejdřív jsme šli do kabinky, nazuli brusle a šli na led. S Markétou jsme stály na bruslích poprvé, takže jsme pořád padaly. Chvilku jsme jezdily kolem mantinelu, potom nás velké holky vzaly za ruku a za půl hodiny už jsme bruslily samy. Pak jsme jezdily s paní učitelkou Kleinovou a ona řekla, že bruslím na jedničku dvakrát podtrženou. Nakonec nám pí uč. Rošenbergová předvedla piruety a to se nám moc líbilo. Když bruslení skončilo, byly jsme s Markétou moc smutné. Doma jsem všechno vyprávěla mamince a tatkově.

Adriana Hladká, III. třída

Žolík vysílá morseovkou zprávu. Rozumíš jí? Morseova abeceda ti ji pomůže rozluštit. Napiš správná písmena pod značky. Ale pozor, zpráva nebude ještě zcela srozumitelná. Dokážeš doplnit háčky a čárky?

Zábavníček

Morseova
abeceda:

A .-
B -...
C -.-.
D -..-
E .
F ..-..
G -.-.
H
I ..
J .-.-.
K -.-
L -.-..
M --
N -.-
O ---
P -.-..
R -.-
S ...
T -
U ...-
V ...-
W --..
X -.-.-
Y -.-.-
Z ---..

/ za každým
písmenem
// konec
slova

Obrázková hádanka

Novou soutěž v podobě obrázkové hádanky si pro vás připravili naši druháci. Uhádnete název knihy, která provází děti ze druhé třídy během jejich celoroční hry? Svoje tipy posílejte na amos@skolazelesice.cz.

Patrik Brychta, II. třída

Vít Hlinka, II. třída

Natálie Berešová, II. třída

Soutěž v Malování 3D

Téma: Škola v zimním kabátu

Upravit vlastní fotku školy v programu Malování 3D. Tento program najdete v nabídce Microsoft Store na Vašem počítači.

Zadání úkolu:

Vytvořit úpravou základní fotografie dojem opravdu tuhého zimního počasí, které zahálí naši školu do zimního kabátu.

Kreativně se meze nekladou.

Upravené fotografie posílejte na email: koukal@skolazelesice.cz do 21. 3. 2021.

Nejlepší výtvořky budou vyhodnoceny v následujícím čísle Ámosova listu.

Štěpán Koukal

Výsledky podzimní fotosoutěže

1. místo: Jan Mička, III. třída
 2. místo: Jan Matuška, I. třída
 3. místo: David Reichman, III. třída
- Na vítěze čekají drobné odměny. Gratulujeme!

Začalo lehce pršet,
tak jsem si našel deštník...
A na chatě ho sním!

Kdo je Fluffí?

(dokončení z podzimního čísla)

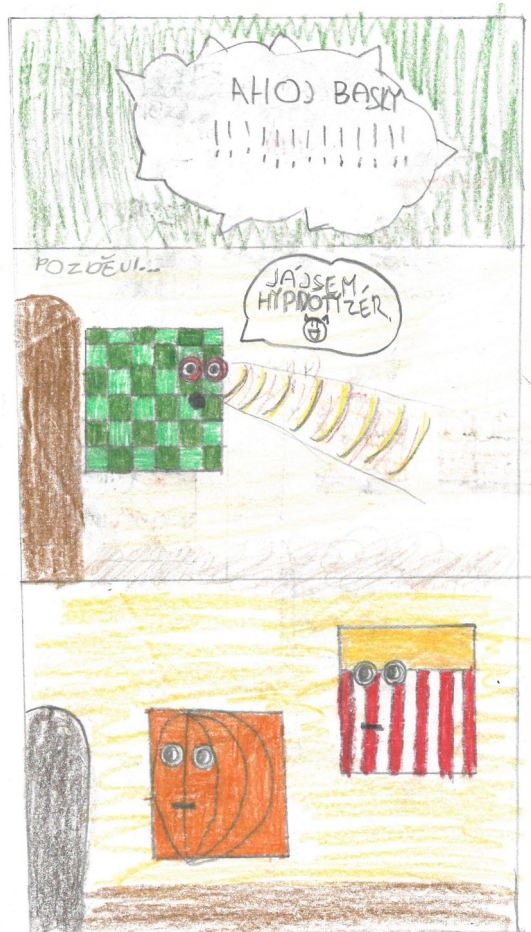

1.

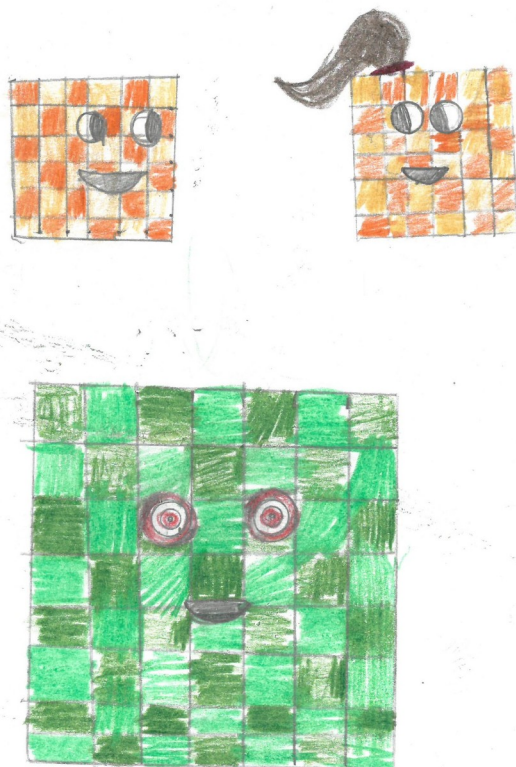

2.

2. díl: Hypnotizér zasahuje (malá ochutnávka)

3.

pokračování v příštím čísle

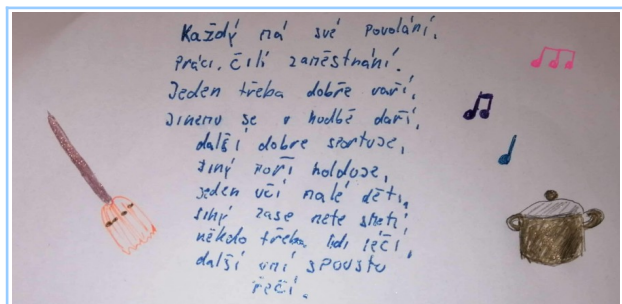
Tři králové a písmeno „U“

Rezerváz zmizíkem je u dětí oblíbená výtvarná technika. Na čtvrtku nanесou inkoust a po zatschnutí do něj malují obrysy zmizíkem. Právě takto vznikly v prvním lednové týdnu postavy Třech králů - Kašpara, Melichara a Baltazara. A jak nám do kresby zapadá písmeno „U“? Když si pozorně prohlédnete obrázky našich prvňáčků, zjistíte, že tvar písmene „U“ nebo jeho převrácenou podobu mají hlavy, kabáty a boty všech postav.

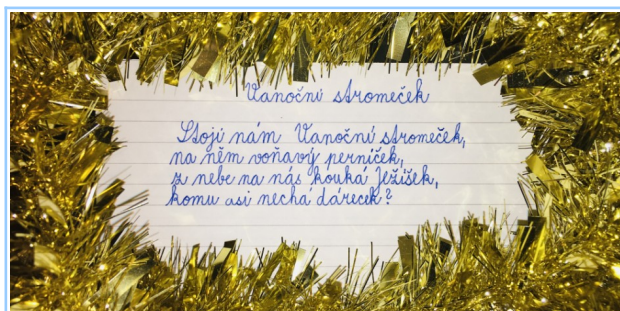

práce dětí z I. oddělení ŠD

Chvilka poezie

Tereza Hanáková, V. třída

Chanelle Matos da Silva, II. třída

Osmisměrka a přesmyčky

Osmisměrka

Už jste se také dokoukali na všechny díly Harryho Pottera? Já se teď ví koukám na Měka a jeho fantastická zvířata. Pomáháte si ještě kdo hledá kámen moudrců? Odpověď najdete v osmisměrce. Najdi:

P	A	L	E	T	A	M	L	A	P
R	A	K	T	I	V	I	T	A	O
E	L	U	V	C	H	H	L	N	J
S	E	V	L	I	C	K	A	I	I
T	R	Z	O	A	S	R	Č	T	S
A	K	O	S	F	É	Á	E	Ě	Ť
V	A	D	A	I	U	V	N	Č	O
K	M	R	P	E	A	I	N	V	
A	M	A	T	Á	T	I	C	O	N
A	K	K	F	Ó	L	I	Ě	K	A

AKTIVITA
CITÁT
DOZVUK
FARMA
FOLIE
KARIÉRA
KONČETINA
KRAVA
MAKRELA
NAŠIVKA
PALETA
POJISTOVNA
PŘESTÁVKA
SACHTA
TLAČEMICE
PALMA

Patrik Brychta, II. třída

Přesmyčky

Písmenka se nám trochu zamotala. Pokus se je dát na správné místo a najít zvíře nebo dopravní prostředek.

NOLS
AVÁRK
ARNESTIC
KRATMOO
ECVO
AFARIŽ
TAOU
OEALLDT
ESARP
DUOLBLEV
ÓLANB
AKVL

Táňa Bochýnková

Doplňovačka

1. Žabí...

a) král...b) princ...c) kluk...

2. Kluk z...

a) časopisu...b) plakátu...c) novin...

3. Jů a ...

a) Tele...b) Sele...c) Hele...

4. Princ a ...

a) Večernice...b) Polárnice...c) Slunečnice...

5. Dařbuján a ...

a) Pandrhola...b) Vandrhol...c) Pandora...

6. Pohádky bratří ...

a) Tomů...b) Grimmů...c) Trinů...

7. Čert ví...

a) zač...b) nač...c) proč...

8. Dešťová...

a) princezna...b) Bára...c) víla...

9. Dívka na ...

a) koštěti...b) stromě...c) lopatě...

10. Esa z ...

a) lesa...b) města...c) pralesa...

11. Tři zlaté vlasy děda...

a) Medvěda...b) Vševěda...c) Hodněvěda...

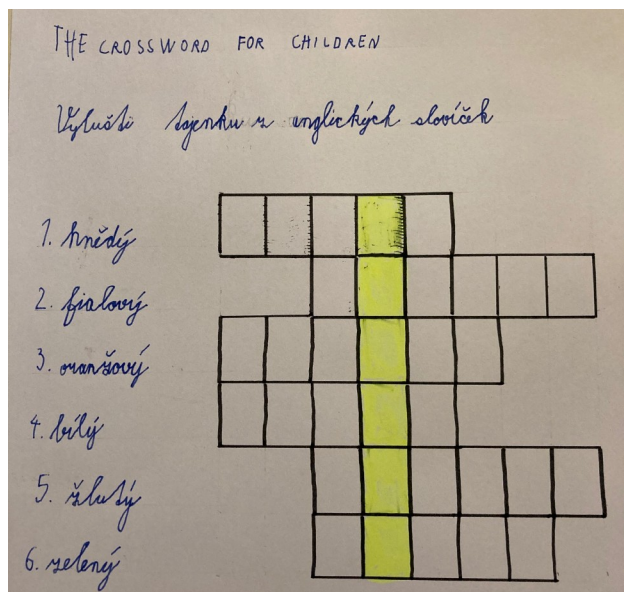
12. Pták ohnivák a liška...

a) Ryška...b) Myška...c) Bystrouška...

Křížovka a skrývačka

Křížovka

Jindřich Kácal, II. třída

Hádanky

- ✴ Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne.
- ✴ Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí.
- ✴ Patří ti to, ale tvoji přátelé to používají víc než ty.
- ✴ Truhláři mě nejlíp znají, pěkné dřevo ze mne mají.
- ✴ Nemá ruce, nemá nohy a přeci dveře otevírá.
- ✴ Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté.
- ✴ Přišel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dvůr.
- ✴ Malý, velký, bílý, černý, svému pánu vždycky věrný. Ocáskem vrtí z radosti, pochutnává si na kosti.

hlavyžď, oči, tvé jméno, strom, vítr, měsíček, snít, pes

Skrývačka

Najdi ve větách ukrytá zvířata. V každé větě je jedno zvíře.

- ✴ Daleko za devíti horami žila krásná princezna, která čekala na svého prince.
- ✴ Rozmazlená holčička peskovala děti na hřišti, že jí umazaly nové šatičky.
- ✴ Na Petra se voda mokrá valila, a on nemohl rychle ucuknout.
- ✴ Kdykoliv Eliška mlsala med, věděla, že si potom musí vyčistit dobře svoje zoubky.
- ✴ Selka žalovala sedlákovi, že pacholek je lenoch, kterého by měli propustit ze služby.
- ✴ Maminka nastavila dlaň, aby jí dcerka mohla dát na ni červené jablíčko.
- ✴ Strýček u řeky sedával každou sobotu a chytal ryby.

Sudoku

5	4	
1	6	2
2	1	5
4	3	2
5	2	1
2	6	4

4	1	6
	2	
5	3	1
	1	5
5	4	
		2

Ámosův list – vychází čtvrtletně, vydává ZŠ Želešice

Redakční rada: Mgr. Jana Cacková, Mgr. Iveta Schimmerová, Mgr. Michal Špirit, Helena Dostálová, Lucie Gregorová, Klára Ficová (V. třída), Adéla Remerová (IV. třída), Anna Balátová, Otto Touška (III. třída), Patrik Brychta, Jindřich Kácal, Chanelle Matos da Silva (II. třída)

Termíny uzávěrek čísel VIII. ročníku: 26. 1., 22. 3., 17. 5.

Kontakt: amos@skolazelesice.cz